29/09/2019

Одслужен помен Стевану Мокрањцу у Саборној цркви у Београду

У недељу 29. септембра 2019. године, Саборној цркви у Београду служена је Света Литиргија уз молитвено присуство Његове Светости Патријарха српског Г. Иринеја. Свету Литургију служио је јерej Славиша Поповић уз саслуживање протођакона Радомира Перчевића.

Литургијску беседу произнео је протојерej – ставрофор Бранко Топаловић. У којој је говорио о смислу јеванђељске љубави као суштине наше вере. Јер Господ сам љубав и то извор љубави. Из љубави створио свет и није престао да га воли чак и онда када је човек згрешио. „Врхунац љубави је оваплоћење Сина Божијег“, рекао је прота Бранко.

На крају Свете Литургије братство Саборне цркве је одслужило годишњи помен Стевану Стојановићу Мокрањцу, нашем прослављеном композитору.

Стеван Стојановић Мокрањац рођен је 9. јануара 1856. године у Неготину. Године 1887. постаје диригент „Првог београдског певачког друштва”. Од 1887. до 1900. радио је и као наставник музике у Првој београдској гимназији и Првој нишкој гимназији „Стеван Сремац“ а од 1901. као предавач појања у

Богословији.

Заједно са Станиславом Биничким и Цветком Манојловићем оснивач је прве сталне музичке школе (1899) – Српска музичка школа у Београду (данас је то Музичка школа „Мокрањац“), чији је директор био до своје смрти. Његовом заслугом основан је први гудачки квартет у Србији. Најпознатија његова дела су свакако богослужбене композиције : велелепна Литургија, из које је најпознатија Херувимска песма, Опело у фис-молу, Три статије, Тебе Бога хвалим, Величаније светом Сави и многе друге. Поред тога ту су и световне музичке композиције: „Руковети“, „Приморски напјеви“, духовити скерцо „Козар“.

Био је ожењен Маријом, братаницом нашег истакнутог сликара Уроша Предића, са којом је имао сина Момчила Мокрањца, професора Фармацеутског факултета. Умро је у Скопљу 28. септембра 1914. године.

- Извор: Радио Слово Љубве